

BARNA-SÍÐAN

Góðu börn,

nú er skjótt eitt ár síðani, at barnasíðan byrjaði í Sosialinum. Tað hevur verið stuttligt at skriva og tekna barnasíðuna og at finna uppá okkurt at gera, sum tit kanska kundu brúka.

Loysnirnar til uppgáurnar og onnur brøv hava vit higartil biðið tykkum senda til Sosialin í Havn, og teir hava síðani sent alt víðari til mín. Tað hevur verið eitt sindur tvørligt og hevur tikið nakað langa tíð, so nú haldi eg, at eg fari at siga tykkum, hvør ið »eg« eri, so kunnu tit í framtíðini senda brøvini beinleiðis til mín.

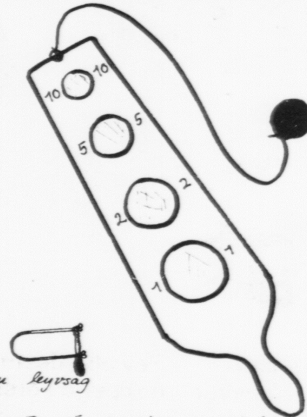
Eg eiti Inge og siggi soleiðis út. Eg eri lærari á Viðareidi og havi sjálf tvey børn, sum hjálpa mær at finna uppá mangt til barnasíðuna. Maður mín eitur Thorben, hann týðir framhaldsseguna og hevur gjørt teir sangirnar, sum hava verið á barnasíðuni.

Eg vóni, at tit fara at halda fram við at senda mær nógvar tekningar og søgur og loysnir.

Heilsan

Inge Johannesen, Viðareidi

VIT GERA EITT POINT-SPEL !!

Tú kanst saga spælið út úr krossfineri (10 mm) við eini leyvsag, ella um tú ikki eigur eina leyvsag, ber væl til at telgja tað úr eini fjøl. Tú borar holini við einum tjúkkum bori og telgir tey síðani so stór, sum tú vilt hava tey, við knivi.

Harumframt skal tú brúka eina trækulu ella ein bólt av tí slagnum, sum er heilt innan (við ongari luft). Bandið kanst tú gera fast í eitt hol ígjøgnum kúluna (ella tú kanst skrúva eitt eyga í kúluna at binda í).

Pussa allar kantarnar á trænum væl og mála tað. (Tað minsta holið í trænum skal vera til støddar sum kulan ella bólturin).

Soleiðis spælir tú:

Við trænum slært tú bóltin upp í loft, og so ræður um at lofta honum í einum av holunum. Tú fært so nógv stig, sum talið á trænum visir. So kunnu tit kappast um, hvør ið fyrst fær 100 stig, ella bara hvør ið fær flest.

GERT TÚ TRÆIÐ SOLEIÐIS, AT TAÐ GONGUR Í SKÚLA-TASKU TÍNA, SO KANST TÚ HAVA TAÐ AT SPÆLA VIÐ Í FRÚKORTERUNUM Í SKÚLANUM.

LOYNIHELLIÐ

eftir J. M. Neale

DUGIR TÚ ???

at siga, hvør drongurin á hesum trimum myndunum er?

Heldur tú teg vita, so send loysnina til Inge Johannesen, Viðareidi, innan komandi leygardag.

Lutakast verður um eina føroyska bók í vinningi. (Minst til at skriva, hvussu gomul/gamal tú ert).

Miseydnaðar snildir

13. partur:

Hann kundi eins væl sleppa vónini um at finna Pan-hellið nú, hann skuldi vera fegin, um tað eydnaðist honum at finna eitt træ, sum tað bar til at kliva uppi, til tess at verja seg fyri teim villu djórnum um náttina. Hann fekk helst ikki sovið í einum træi, men tað var í hvussu er tryggari enn at liggja á jørðini. Hvussu hevði hann borið seg at við at villast?

Pambo var greiður yvir, at tá ið rómverjar nú vóru komnir til Zericah, so leikaði á hjá honum við. Hann kundi ikki fara heim aftur við tað fyrsta. Og her sat hann so úti í oyðmørkini, matleysur og bert við teimum klæðunum, hann var í. Hann kundi havt bukað seg sjálfvan! Einasta vón hansara var, at hann, tá ið tað lýsti, fór at finna aftur á beina leið. Og vónandi var tað ikki longu ov seint at ávara Basilius og tey tá!

Tá ið tað lýsti morgunin eftir, hevði Pambo ilt í hvarjum liði. Hann eykkaði seg, tá ið hann ók niður úr trænum, men hann gjørdist bilsin, tí nú tað var ljóst, kundi hann seg beinanvegin. Hann var farin ov tíðliga til viks. —

Tveir timar seinni kom hann til Pan-hellið. Hellið var tómt. Kvøldið fyrri vóru Basilius og tey farin haðani. Pambo var visur í, at tey ikki vóru so langt burturi. Men hann sá beinanvegin, at nógv av úrgerðini var tikin við, tí gitti hann sær, at Basilius mundi hava funnið eitt betri helli.

Pambo fekk sær eitt sindur at eta, tók eisini eitt sindur av matinum, sum hini høvdu lagt eftir, við sær, og síðani fór hann av stað aftur at leita eftir Basiliusi ella einum tryggari litum helli. Hann átlaði sær ikki heimaftur til Zericah, fyrr enn hann kundi vera rættiliga visur í, at rómverjarnir vóru farnir haðani. Av tilvild tók hann leiðina til hellið hjá Charilaus. Hann gekk eisini framvið teimum fyra runnunum, men visti sjálvandi einki um, at flóttafólkini júst høvdu fjalt seg undir teimum. Hann kom sær eisini upp á tindin, sjá gjónna niðri-

undir sær og klintraði umvegis niður í hana. Beint við gjáarmunnan var ein litil riva í klettinum, sum lá yvir av gjónni. Har bar til at krógva seg, helt Pambo. Tá ið hann móti kvøldi hevði verið sær eftir vatni, ansaði hann eftir holum í berginum. Hann var ikki meira enn komin aftur í rivuna at liggja, tá ið Cajus og felagi hansara vóru har. Pambo mátti brigda sær sjálfum sitt ósketni. Hann lá pinnastillur, og tá sá hann eisini alt, sum fyriførst. So skjótt sum hermenninir vóru farnir, sovnaði hann. Hann var púra útlúgvaður, so strævið hann hevði havt tað hetta seinasta samdøgrið. Morgunin eftir vaknaði hann tíðliga, av tí at hann hoyrði mannamál tætt hjá sær.

»Hatta holið? — Við Mars, hatta holið verið eitt gott skýli. — Um bara har hevði verið ein inngongd onkustaðni!«

Hatta var — Pambo førkaði seg longur fram í rivuna. Hann royndi at trýsta seg niður ímóti klettinum. — Hatta var tann rómverski hershövdingin!

»Eg fati ikki, hvussu tey kunnu vera sloppin inn hagar, men ikki trúgvi eg, at tey eru nakra aðrastaðni!« helt ein av hermonnum. Kurvamakarin kendi Cajus, sum hevði verið har kvøldið fyrri, aftur á málinum.

»Við Jupiter! — Har vóru jú bæði børn og eitt konufólk við teimum! — Tey kunnu ikki vera langt burturi, tí tað sást týðiliga, at tey júst vóru farin úr hinum skýlinum, tá ið vit komu hagar!«

»Tey munnu duga gand!« helt ein annar hermaður og kveitti bangin upp ímóti holum. »Øll vita, at tey kristnu duga gand. Tey duga ennátta betur, enn teir rómversku prestarnir!«

»Tær snildirnar duga vit ikki. So vit megu senda boð til Zericah eftir nøkrum træsmiðum, sum kunnu hjálpa okkum at sleppa upp til holið!«

»Tað er óneyðugt!« — Tað var ein av træslunum hjá dadlukeypmanninum úr hinum gróðrarblettinum, sum segði hetta. — »Eg havi verið nógv saman við hesum fólkaslagnum, eg veit, hvussu vit skulu gera.«

»Ja, men eg vænti ikki, tú fært tey at koma út úr hasum holum, — allarhelst eru tey als ikki har inni!«

Framhald